

Ένα κορίτσι με καθαρά χέρια

της Αιμιλίας Κεφαλά

Πρόσωπα του έργου

Θεός Γρηγόρης και Θεία Μαίρη

η κόρη τους, **Ρένα** και ο σύντροφός της, **Μίλτος**

η κόρη τους, **Άννα** και ο σύντροφός της, **Διονύσης**

η **Κασσάντρα** και ο **Λάκης**, φίλοι

ο **Σπύρος**, αδελφός της Μαίρης

η **Ιωάννα** και η **Θάλεια**, κόρες του Σπύρου

Λίγα λόγια για τα πρόσωπα

Θεός Γρηγόρης

Sales Manager στην εταιρεία Μύλοι Λούλη - Loulis Mills, μια από τις μεγαλύτερες ιδιωτικές επιχειρήσεις στον τομέα της αλευροβιομηχανίας στην Ελλάδα

Θεία Μαίρη

Office Assistant στη Minoan Lines

Ρένα

Νηπιαγωγός στο Montessori School of Athens

Αννα

Υπάλληλος λογιστηρίου στους Μύλους Λούλη

Μίλτος

Regional Manager στα καταστήματα JUMBO Αττικής

Διονύσης

Φυσικός με μεταπτυχιακό στην Περιβαλλοντική Φυσική, καθηγητής στο 1ο Λύκειο Αθηνών

Κασσάντρα

Διευθύντρια Μάρκετινγκ στη Minoan Lines

Λάκης

Διευθυντής Ανθρωπίνων Πόρων (HR) του Δήμου Αθηναίων

Ιωάννα

Διδακτορική φοιτήτρια στη φιλοσοφική Αθηνών, και συγκεκριμένα στον τομέα Φιλοσοφία της Επιστήμης και Λογική

Θάλεια

Τελειόφοιτη της Αρχιτεκτονικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Σπύρος

Συνταξιούχος Μηχανικός Συντήρησης στην Ολυμπιακή Πετροχημική, μια από τις μεγαλύτερες βιομηχανίες στον τομέα της παραγωγής πλαστικών και άλλων πετροχημικών προϊόντων.

(Ρεβεγιόν Πρωτοχρονιάς του 2000. Στο σπίτι του θείου Γρηγόρη και της θείας Μαίρης, Εμπεδοκλέους 7, στο Παγκράτι – μια αυθεντική, μεσοαστική, καλοδιατηρημένη διπλοκατοικία. Στην κουζίνα η Μαίρη, η Κασσάντρα, η Θάλεια, η Ιωάννα, και ο Σπύρος. Στο κελάρι η Ρένα. Στο σαλόνι ο Γρηγόρης, ο Μίλτος και ο Λάκης. Εν αναμονή της Άννας και του Διονύση, προκειμένου να αρχίσει το εορταστικό δείπνο.)

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (στο Μίλτο) Έλα, στάσου μια στιγμή, (φωνάζει) Μαίρη,

ΜΙΛΤΟΣ: Άστηνε τώρα

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (φωνάζει) Μαίρη, (στο Μίλτο) τώρα τώρα θα δεις, (φωνάζει) Μαίρη

ΜΙΛΤΟΣ: Μέχρι να

ΜΑΙΡΗ: Έλα

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (φωνάζει) Μαίρη

ΜΑΙΡΗ: (από μέσα) Έλα

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (φωνάζει) Μαίρη

ΜΑΙΡΗ: (από μέσα) Τι 'ναι; Μόλις πέταξα μέσα τα κονφί

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (στο Μίλτο) Καλά, έλα, (φωνάζει) Μαίρη, πού είναι η...

ΜΑΙΡΗ: (από μέσα) Τ Ι ;

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (φωνάζει) Η κασετίνα με τα πούρα, (στον Μίλτο) τώρα τώρα θα δεις, (φωνάζει) πού 'ναι

ΜΑΙΡΗ: (εμφανίζεται) Στην κασετίνα τους

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Από την Κούβα τα έφερε ο

ΜΑΙΡΗ: Στον μπουφέ στο 1^ο συρτάρι

ΜΙΛΤΟΣ: Πού 'ν' τονε ρε;

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Θα 'ρθεί τώρα

ΜΙΛΤΟΣ: Η κουφάλα

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Καλά το πούρο λέει είναι βαθιά προσωπική απόφαση. Ο χρόνος είναι το κλειδί, κατάλαβες

ΜΙΛΤΟΣ: Ε μα βέβαια

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Υπάρχει ολόκληρη φιλοσοφία πίσω από αυτό

ΜΙΛΤΟΣ: Στη Νάξο, το καλοκαίρι

ΜΑΙΡΗ: Να σας πω

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Ρε συ μια γραβιέρα...

ΜΙΛΤΟΣ: Τώρα θα σου πω

ΜΑΙΡΗ: Η Ρένα θέλει βοήθεια κάτω
ΜΙΛΤΟΣ: Πού;
ΜΑΙΡΗ: Στο κελάρι
ΜΙΛΤΟΣ: (στη Μαίρη) Πάω γω, (στο Γρηγόρη) τώρα θα σου πω
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Ένα μισόκιλο τουλάχιστον να μου...
ΜΙΛΤΟΣ: Κεφάλι ολόκληρο σου έχω φέρει αγόρι μου
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Σοβαρά μιλάς;
ΜΙΛΤΟΣ: Το 'χω στο... περίμενε λίγο
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (για το πούρο) Έλα να το ανάψουμε μαζί
ΜΑΙΡΗ: Γρηγόρη κουδούνι
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (ανοίγοντας τη πόρτα) Κάτσε ρε συ Μαίρη
ΜΑΙΡΗ: Ε τι κάτσε κουδούνι σου λέω
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Χρόνια Πολλά
ΜΑΙΡΗ: Άνοιξε είναι τα παιδιά
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Κοίτα το μούτρο
ANNA: Χρόνια Πολλά
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: (δίνει μια σακούλα) Η πίτα
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Για δε ποιος ήρθε (φωνάζει) Μίλτο
ANNA: Η μαμά;
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: (αναφερόμενος στον Μίλτο) Έχει έρθει;
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Αν έχει έρθει, (φωνάζει) Μιλτιάδη για δε
ANNA: Μαμά;
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: (στην Άννα, για τη Μαίρη) Μέσα
ΜΑΙΡΗ: (φωνάζει) Στην κουζίνα
ΜΙΛΤΟΣ: (φέροντας ένα μπουκάλι κόκκινο κρασί Chateau Mouton Rothschild 1999)
Πρώτης κλάσης τράγος έτοιμος να μπει στην καράφα του
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (φωνάζει) Μαίρη
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Κοίτα το μούτρο δω
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (φωνάζει) για δε Μιλτιάδη (φωνάζει) Μαίρη
ΜΑΙΡΗ: έλα
ΜΙΛΤΟΣ: (στο Διονύση για τον Διονύση) ο κουνιάδος
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: (στο Μίλτο) πού είσαι ρε αγόρι μου;

ΜΙΛΤΟΣ: εγώ πού είμαι μωρή νυφίτσα;
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (φωνάζει) Μαίρη την καράφα
ΜΑΙΡΗ: (φωνάζει) έλα
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (φωνάζει) την καράφα για το μπορντό
ΜΙΛΤΟΣ: (στο Διονύση) έτσι είπαμε;
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: ανοίξατε τα...;
ΜΑΙΡΗ: (φωνάζει) στο σύνθετο
ΜΙΛΤΟΣ: δεν τα ανάψαμε
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: σε περιμέναμε
ΜΙΛΤΟΣ: (στον Διονύση περιπαιχτικά) χόρεψες salsa; με το κορίτσι; χόρεψες;
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: αγόρι μου μιλάμε για άλλη φάση άλλη νοοτροπία ζωής
ΜΙΛΤΟΣ: σώπα ρε Νιόνιος Γκεβάρας εδώ
ΜΑΙΡΗ: (βγαίνει από την κουζίνα) Για περάστε για περάστε
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: (στο Μίλτο, για την Κούβα) κάτι μουσικές κάτι αρώματα
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Σπύρο έλα
ΜΑΙΡΗ: Για καθίστε στην τραπεζαρία
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Πού καθόμαστε;
ΜΙΛΤΟΣ: (φωνάζει) Ρένα
ΣΠΥΡΟΣ: βρε καλώς τα παιδιά
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: πού 'σαι Σπυράν;
ΜΙΛΤΟΣ: (στο Διονύση) εδώ κοντά μου σε θέλω κουνιαδάκι (φωνάζει) Ρένα
ΣΠΥΡΟΣ: (στο Διονύση) η Αννούλα μια χαρά ε;
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: (φωνάζει) έλα Άννα (στο Σπύρο) μέσα με τις γυναίκες γυρνούσες;
ΜΙΛΤΟΣ: (για τις γυναίκες) μας περιποιούνται μας περιποιούνται (φωνάζει) Ρένα
ΛΑΚΗΣ: στον ποδόγυρο με τα φουστάνια πάντα ο Σπυράν
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: (στο Λάκη) εδώ κάτσε
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: (στο Λάκη) ωπ χρόνια πολλά άρχοντα
ΛΑΚΗΣ: χρόνια πολλά αντρούτσο μου
ΜΙΛΤΟΣ: (φωνάζει) Ρένα
ΙΩΑΝΝΑ: το σουφλέ θέλει 2 λεπτά κάντε πέρα το βάζο να σερβίρουμε
ΡΕΝΑ: (βγαίνει) Τι θέλεις Μίλτο;

ΛΑΚΗΣ: τι καλό θα φάμε;
ΜΙΛΤΟΣ: (στη Ρένα) το κινητό μου
ΡΕΝΑ: δεν ξέρω πού είναι
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: καλά αγόρι μου δεξ εδώ ετικέτα
ΛΑΚΗΣ: αυτό είναι μπορντό;
ΜΙΛΤΟΣ: (στη Ρένα) στην τσάντα σου Ρένα (η Ρένα φεύγει, φωνάζει) Ρένα
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: ανοίξατε το..;
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: ε μα είναι παράδοση
ΛΑΚΗΣ: ρε συ αυτό είναι...
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: δεν σπάει η παράδοση
ΣΠΥΡΟΣ: κάθε χρόνο της περασμένης πρωτοχρονιάς
ΛΑΚΗΣ: Γαλλικό;
ΜΙΛΤΟΣ: (φωνάζει) Ρένα
ΣΠΥΡΟΣ: αρώματα τώρα από σοκολάτα, καπνό, μαύρο πιπέρι
ΡΕΝΑ: (έρχεται) κάντε πιο πέρα
ΙΩΑΝΝΑ: (σερβίρει) οι σαλάτες στο κέντρο
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: τι είναι;
ΙΩΑΝΝΑ: οι σαλάτες
ΣΠΥΡΟΣ: εξαιρετική αρωματική πολυπλοκότητα
ΜΙΛΤΟΣ: (φωνάζει) ρε συ Ρένα
ΡΕΝΑ: (βγαίνοντας) έλα Μίλτο παρ' το
ΜΑΙΡΗ: (από μέσα) είμαι γεμάτη ντομάτες, ένα κορίτσι με καθαρά χέρια να έρθει να πάρει την πιατέλα με το σουφλέ να την πάει στην τραπεζαρία
ΛΑΚΗΣ: για πιάσε μου το...
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: έλα ναι
ΣΠΥΡΟΣ: ψωμί;
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: (στο Λάκη) εδώ σου είπα να κάτσεις;
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: έλα Μαίρη
ΜΑΙΡΗ: εντάξει όλα;
ΛΑΚΗΣ: (γελώντας για την Κασσάντρα) Με μαλώνει
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: ε μα έτσι είναι
ΜΙΛΤΟΣ: και μετά σου λένε

ΛΑΚΗΣ: με μαλώνει
ΜΙΛΤΟΣ: και μετά σου λένε
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: γυναίκες ρε συ
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: (του δείχνει πού να κάτσει) εδώ
ΑΝΝΑ: (στο Διονύση) μην τρως ακόμα περίμενε
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: άσ' τονε τον άνθρωπο
ΡΕΝΑ: (σηκώνει το ποτήρι της) άντε χρόνια μας πολλά
ΜΑΙΡΗ: (έρχεται τρέχοντας) περιμένετε με
ΜΙΛΤΟΣ: (τσουγκρίζουν) άντε χρόνια πολλά
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: καλή χρονιά
ΜΑΙΡΗ: Χρόνια πολλά με υγεία
ΙΩΑΝΝΑ: Χρόνια πολλά
ΛΑΚΗΣ: Μιλλένιουμ
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: άντε καλό μιλλένιουμ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: γεια μας
ΑΝΝΑ: υγεία
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: και που λέτε
ΜΑΙΡΗ: α ναι για πες
ΛΑΚΗΣ: τι λέγατε;
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: κάτσε να τους εντάξουμε
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: ε ναι βρε κορίτσια
ΜΙΛΤΟΣ: γεια στα χέρια σου Μαίρη
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: να τους εντάξουμε στην κουβέντα μας
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: για ποιόνε λέγατε;
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: τον θυμάστε τον Λυκοβάσσο;
ΜΙΛΤΟΣ: ποιον;
ΣΠΥΡΟΣ: ο γιος του Ανδριώτη του διευθυντή του γιατρού του πνευμονολόγου στο Τζάνειο
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: ο Λυκοβάσσος
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: ο Λυκοβάσσος ρε συ, πού τον θυμήθηκες;
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: που είχε πάρει την εταιρία του θείου του και
ΑΝΝΑ: χαρτοπετσέτα

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Α μπράβο, και πήρε την εταιρία του
ΛΑΚΗΣ: Ναι
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: πήρε την επιχείρηση
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Δικτυωμένος ήτανε παντού ρε
ΙΩΑΝΝΑ: (αναφερόμενη στα κρακεράκια) Ξύλο μυρίζει αυτό
ΑΝΝΑ: Ξέρεις ποιος τα διάλεξε (δείχνει τη θεία Μαίρη)
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: και άνοιξε καφενείο στο Γκάζι
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: 50.000 δραχμές όλα
ΡΕΝΑ: (για το κερί) Σβήσε το, πάρ' το από δω αυτό
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: και είχε μετά την άδεια
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: για να πίνει τζάμπα
ΜΙΛΤΟΣ: Μυστικιστικό στέκι το έκανε μετά
ΜΑΙΡΗ: α είχε την άδεια
ΛΑΚΗΣ: ο μόνος που κρατάει το μαγαζί ανοιχτό είναι ο Σπανόπουλος
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: κλασσική περίπτωση τεμπέλη
ΜΑΙΡΗ: ο αδερφός του δεν είναι έτσι
ΣΠΥΡΟΣ: ο Σπύρος, συνονόματος
ΜΑΙΡΗ: γιατί μου σβήσατε το κερί μου;
ΣΠΥΡΟΣ: έχει παντρευτεί μια ιατρό στο Ρίο
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: στο Ψυχικό το έχει ακόμα το μαγαζί;
ΑΝΝΑ: (στη Μαίρη) ήταν μες στη μέση
ΣΠΥΡΟΣ: καλό παιδί ήτανε αυτός
ΜΑΙΡΗ: το έχουμε αναμμένο για να μας ενώνει
ΛΑΚΗΣ: αυτά τι είναι Μαίρη;
ΜΑΙΡΗ: αυτό είναι μανούρι, αυτό είναι μοτσαρέλα
ΜΙΛΤΟΣ: εμείς την πετύχαμε στη Σέριφο
ΜΑΙΡΗ: γραβιέρα Μυκόνου πικάντικη
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: ο Τριτοάκης ήταν με ένα κοριτσάκι στη Σέριφο ρε συ
ΜΑΙΡΗ: να σου κόψω;
ΛΑΚΗΣ: ναι ναι πολύ ωραία
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: ίδια φάση με αυτόν ψιλοχίπιδες κατάλαβες
ΑΝΝΑ: (στην Ιωάννα για τα κρακεράκια) Σ' αρέσει;

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Και είχε γίνει και σάλος

ΙΩΑΝΝΑ: (στην Άννα για τα κρακεράκια) σαν πίτουρο είναι

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Γιατί πήγανε σε μια παραλία αυτές τις φυσικές τις προστατευόμενες

ΜΙΛΤΟΣ: Νατούρα

ΡΕΝΑ: (στην Άννα, για τη θεία Μαίρη που κοιτάζει την Ιωάννα) κοίτα πώς την κοιτάει

ΛΑΚΗΣ: Νατούρα;

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Ναι και ανοίξανε μια καντίνα

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: (στον Λάκη) Αυτό με τους οικοτόπους και τα απειλούμενα είδη

ΑΝΝΑ: (στην Ιωάννα) κοίτα πώς σε κοιτάει

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Και βάλανε και ξαπλώστρες

ΙΩΑΝΝΑ: (στην Άννα γελώντας) τι είμαστε κότες;

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Και έγινε ντόρος

ΜΑΙΡΗ: (στα κορίτσια) είναι συνοδευτικό για τα τυριά

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Και πήγανε και τους τις μαζέψανε

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Και την καντίνα;

ΙΩΑΝΝΑ: (για τα κρακεράκια) Αυτό πέρα από πίτουρο

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Όλα τα πάντα, εξευρωπαϊσμός

ΙΩΑΝΝΑ: πρέπει να έχει και λίγο νοβοπάν μέσα

ΡΕΝΑ: Σα σανό είναι

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Απίστευτο όμως αυτό σου λέει ε

ΙΩΑΝΝΑ: Τέτοια μέρα τρώγεται πολύ το πανετόνε

ΡΕΝΑ: (στην Άννα) Έπρεπε να μας φέρεις

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Το 99 θα μηδενίσει

ΑΝΝΑ: (μπουκωμένη) Μμμ

ΜΙΛΤΟΣ: (για το πανετόνε) Το κόβεις μαζί με το χαρτί αυτό;

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Δηλαδή, σου λέει, εγώ δέχομαι μόνο διψήφιους

ΑΝΝΑ: Το πανετόνε ιταλική περίπτωση. Έχουμε ολόκληρο συνταγολόγιο στην εταιρία

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Άρα μετά το 99, που μπαίνει το κατοστάρικο, κρατάω μόνο τα μηδενικά

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Τι λέτε; Συνταγολόγιο να χαρείς, τσουρέκια, Gugelhupf, πες Άννα

ΛΑΚΗΣ: Κι έτσι κρασάρει το σύστημα

ΘΑΛΕΙΑ: Μακάρι

ANNA: Pandolce Genovese

ΜΑΙΡΗ: Το να ξεκινάς από την αρχή είναι μια ανάσα

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Καλά δεν ισχύει αυτό

ANNA: Κουραμπιέδες

ΛΑΚΗΣ: Ναι, το σύστημα όμως μπορεί να δεχθεί ότι αριθμητικά κατεβαίνεις;

ΙΩΑΝΝΑ: Όλα με άλευρο πολυτελείας;

ΣΠΥΡΟΣ: Ποιο σύστημα;

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Τους υπολογιστές λέει

PENA: Και τα ολικής τα πιτυρούχα δουλεύετε;

ΛΑΚΗΣ: Το ανθρώπινο σύστημα λέω

ANNA: Pandoro

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Είναι σκληρή πίστα η αγορά εργασίας

ΜΑΙΡΗ: Δηλαδή τώρα στις 12 καλή ώρα

PENA: (στην Άννα) Τώρα τι φέρατε;

ΜΑΙΡΗ: Έχεις μια δεύτερη ευκαιρία στη ζωή

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Καλά, **αυτά** δεν μπορώ να ακούω

ANNA: (στη Ρένα) Βασιλόπιτα τσουρέκι

ΛΑΚΗΣ: (στην Κασσάντρα) Έλα ρε παιδάκι μου τώρα

ΙΩΑΝΝΑ: Τι έγινε;

ΜΙΛΤΟΣ: Έλα τίποτα τίποτα

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Να πάμε να φτιάξουμε και τις βαλίτσες;

ΣΠΥΡΟΣ: Τις ξοδέψαμε και τις δεύτερες

ΛΑΚΗΣ: Τέλος τέλος τίποτα

ΣΠΥΡΟΣ: και τις τρίτες ευκαιρίες

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (στη Μαίρη) Πιάσε μου ρε συ λίγο τη σταφίδα

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Σαν τη Ζαππή από το γραφείο

ΛΑΚΗΣ: (για τη σταφίδα) Σουλτανίνα Μαίρη;

ΜΑΙΡΗ: Ναι μόνο

ΛΑΚΗΣ: Τι είναι αυτό Διονύση;

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Περικάρπιο για τη σταθεροποίηση του καρπού

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: άντε

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: το φοράω στο τέννις

ΜΑΙΡΗ: Σπύρο κρασάκι να σου βάλω;

ΛΑΚΗΣ: Νόμος: αν αποφασίσεις να ασχοληθείς στα 45 σου με πράγματα δρομικά έχεις υπερδιπλάσιο κίνδυνο να πεθάνεις από ανακοπή ή από εγκεφαλικό

ΣΠΥΡΟΣ: σώπα ρε συ

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: σώπα; Τι σώπα;

ΛΑΚΗΣ: καλά καλά όχι για εσένα

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: εγώ είμαι μικρός

ΜΙΛΤΟΣ: καλά μικρός

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: ε καλά ναι δε λέμε

ΛΑΚΗΣ: δεν έχεις φόβο εσύ

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: ακόμα

ΛΑΚΗΣ: ακόμα, ακριβώς

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: αφήστε με ρε σεις θα με

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: όχι όχι δε λέμε για εσένα αλλά

ΛΑΚΗΣ: ο Ράφος

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: είναι και θέμα διατροφής βέβαια

ΛΑΚΗΣ: Είναι 28η Οκτωβρίου και μου λέει δεν είμαι καλά, και πάμε σπίτι του στη Βεΐκου, να τον πάρουμε να τον πάμε στο νοσοκομείο

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Έμπλεξε σε μια κατάσταση όπου υπήρχε ανταγωνισμός

ΛΑΚΗΣ: και βάζω αλάρμ, ανεβαίνει πάνω η Κασσάντρα

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: και φτιάχνει ένα τσαντάκι για να έχει τα απαραίτητα για το νοσοκομείο, και ξαφνικά ακούω ένα ΟΥΟΥΟΥ σαν βουητό, και πέφτει, πάνω μου, και μου κόβεται η ανάσα

ΙΩΑΝΝΑ: βαραίνει ο άνθρωπος

ΘΑΛΕΙΑ: Ε ώρες ώρες

ΛΑΚΗΣ: με παίρνει τηλέφωνο ανεβαίνω πάνω, με αλάρμ στη Βεΐκου εγώ ε

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: επιληπτική κρίση

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: δεν καλέσατε ένα ασθενοφόρο;

ΑΝΝΑ: (στη ρένα) γέμισέ το μου

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: πού να προλάβουμε;

ΛΑΚΗΣ: και πηγαίνουμε στο Σωτηρία ειδοποιώ και κάτι γνωστούς να μας περιποιηθούν

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Και μας βάζουν σε ένα δωμάτιο

ΛΑΚΗΣ: ναι πες πες

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: και εμφανίζεται ένας γιατρός

ΛΑΚΗΣ: καλά τώρα

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: και του λέω «Ράφο πάνε πιο κει να με εξετάσει κι εμένα το λουκούμι ο γιατρός»

ΛΑΚΗΣ: άκου κει

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Και άμα σου πω, αυτό είναι το μόνο που θυμάται από κείνη τη μέρα

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: είναι και θέμα διατροφής

ΛΑΚΗΣ: δεν μπορείς στα 45 σου να ξεκινήσεις ξαφνικά τα 100άρια

ΜΙΛΤΟΣ: (μπουκωμένος) Μμμ

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: τρελαίνεται ο οργανισμός

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: είναι και θέμα διατροφής πάντως

ΛΑΚΗΣ: (σαν να απαντάει στην ερώτηση, ποια μαγείρευε καλά;) η πρώην πεθερά της Μαίρης μαγείρευε καλά

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (με ντροπή γελώντας) άκου τον τώρα τι λέει

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: (στη Μαίρη) ήταν πονηρή η πεθερά σου

ΙΩΑΝΝΑ: εγώ είμαι ψηλά στη D (Ντε)

ΜΑΙΡΗ: πονηρή...

ΡΕΝΑ: κι εγώ

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: μας έχουν καλέσει λοιπόν σε ένα τραπέζι φιλικό

ΑΝΝΑ: εγώ στη B12 (Μπε Δώδεκα)

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Οδός Ακτής πίσω από το Μάρζτι

ΜΑΙΡΗ: να το πω εγώ;

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: όχι εγώ θα το πω, οικογενειακοί φίλοι της πρώην πεθεράς της

ΙΩΑΝΝΑ: της πονηρής

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: ναι

ANNA: ναι

ΘΑΛΕΙΑ: ναι. Θέλω κι εγώ λίγο κρασάκι.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: οικοδέσποινα η Ανέζα

ΜΑΙΡΗ: ναι ναι

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: και μας φέρει μια πιατέλα γεμάτη μαρούλι

ΜΑΙΡΗ: αυτή είναι καλλιτεχνόφατσα κατάλαβες

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: να μιλήσω; μπορώ να ολοκληρώσω;

ΜΑΙΡΗ: ναι ναι

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: και φέρνει που λες σκέτο μαρούλι σαν να είμαστε κουνέλια, κάνω από δω από κει το πιρούνι, βάζω στο πιάτο, τρώω, σκέτο μαρούλι σας λέω, ούτε λάδι, τίποτα

ΙΩANNA: τίποτα;

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: τίποτα και ακούω το Νίκο

ΜΑΙΡΗ: ο Νίκος πρώην κουνιά...

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: πρώην κουνιάδος της ναι

ΜΑΙΡΗ: ναι

ΙΩANNA: α άντε

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: ακούω, που λες, το Νίκο από το πλάι να φωνάζει (μιμείται με κλειστή μύτη) «Αννέεεεεζαααα τι υπέροχη σαλάτααααα», και ψάχνω να δω μήπως δεν πήρα σωστή πιρουνιά, τίποτα σκέτο μαρούλι

ΜΑΙΡΗ: αυτή είναι καλλιτεχν... τελειώσεις;

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: ναι τελείωσα

ΜΑΙΡΗ: είναι καλλιτεχνοοικογένεια εναλλακτική και τα λοιπά, κατάλαβες, με σπουδές στη Βενετία

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: ναι είναι τέχνη το σκέτο μαρούλι, σκέτο μαρούλι Ιωάννα μου, καταλαβαίνεις;

ΙΩANNA: Αυτοί σίγουρα τρώνε πανετόνε

ΜΑΙΡΗ: και έχουν κάνει διάφορα σε γκαλερί και τα λοιπά, εκθέσεις

ANNA: (στη Ρένα) βάλε μου λίγο κρασάκι, όχι όχι αυτό, το Ιουλία το κόκκινο

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: είμαστε μια άλλη φορά

ANNA: (στη Ρένα) φτάνει

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: λένε πάμε στο Κολωνάκι για ποτό
ΜΑΙΡΗ: ναι, είπανε θέλετε να περάσ...
ΘΑΛΕΙΑ: (στο Μίλτο) Έχεις εδώ τη φωτογραφική σου;
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: θα με αφήσεις να ολοκληρώσω;
ΜΑΙΡΗ: να το πω εγώ;
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: όχι εγώ θα το πω
ΡΕΝΑ: αχ το πόδι μου
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: λένε πάμε στο κολωνάκι για ποτό και ετοιμάζομαι εγώ κύριος...
ΘΑΛΕΙΑ: (στη Ρένα για το Μίλτο) Έχει εδώ τη φωτογραφική;
ΙΩΑΝΝΑ: Τη «Φόνισσα» την έχεις διαβάσει θεία;
ΜΑΙΡΗ: ποια;
ΑΝΝΑ: «Τη Φόνισσα» του Παπαδιαμάντη
ΡΕΝΑ: (περιπαιχτικά για τον Γρηγόρη) βέβαια αυτή σκοτώνει **μωρά**
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: ε δε θα την πω την ιστορία
ΜΑΙΡΗ: εγώ του το λέω καθαρά
ΙΩΑΝΝΑ: στο θέατρο την έχω δει εγώ
ΜΑΙΡΗ: τώρα που λείπουν τα παιδιά
ΡΕΝΑ: και στο σινεμά μπορεί
ΜΑΙΡΗ: μη μου παρακολλάς γιατί δεν είμαι καλά εγώ, το προειδοποιώ
ΜΙΛΤΟΣ: Μια χαρά είσαι Μαιρούλα
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: εγώ προειδοποιώ λέει
ΜΑΙΡΗ: εγώ μίλησα
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: εν τω μεταξύ εγώ δε μιλάω καθόλου και λέει «ούτε γεια δε λες»
ΜΑΙΡΗ: ναι ναι
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: όπως σήμερα αντί για καλημέρα μου λέει «τα ξύλα»
ΜΑΙΡΗ: «μάζεψε τα ξύλα» του λέω
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: «μάζεψε τα ξύλα» μου λέει
ΜΑΙΡΗ: για να έχουμε ωραίο τζακάκι, να μην έχουμε;
ΜΙΛΤΟΣ: ψήνεις στο τζάκι άρχοντα;
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: καλά δε διανοείσαι
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: (στην Άννα) εσύ να τα ακούς
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: ανεπανάληπτες καταστάσεις

ANNA: τέλος αυτά τελειώσανε

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: τι τι;

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: έκοψε το κρέας λέει η δικιά σου

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: τι;

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: έλα ρε συ Αννούλα μην κάνεις τέτοια

ANNA: παιδιά δε χρειάζεται να σκοτώνεις για να ζεις, είναι απλό

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: (φανερά εκνευρισμένος) καλά, δηλαδή όλοι εμείς τι είμαστε;

ΜΙΛΤΟΣ: (στο Διονύση) άσ' τηνε ρε πιο ήρεμα

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: σκοτώνεις... δε σκοτώνεις ρε Αννούλα

ΣΠΥΡΟΣ: εντάξει είναι σαν... ναι

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: ε πώς δηλαδή εμείς τι..;

ΣΠΥΡΟΣ: είναι ελεγχόμενη η παρα...

ΜΙΛΤΟΣ: δεν είναι καλό, είσαι και **γυναίκα**

ΙΩANNA: (για το σχόλιο του Μίλτου) να το

ΣΠΥΡΟΣ: είναι ελεγχόμενη η παραγωγή

ANNA: είναι;

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: είναι

ΣΠΥΡΟΣ: Η παραγωγή είναι ελεγχόμενη ακόμη σε αυτά τα ζητήματα. Στην Καστοριά, θα σου πω, λέγανε σε ένα γουναράδικο «Δεν κάνουμε λεηλασία της φύσης. Τα σκοτώνουμε βέβαια..

ΛΑΚΗΣ: Τα τσιντσιλά

ΣΠΥΡΟΣ: ...γιατί υπάρχει υπερπληθυσμός...

ΛΑΚΗΣ: Τα τσιντσιλά

ΣΠΥΡΟΣ: ...και τρώνε τις καλλιέργειες...

ΙΩANNA: Ποια;

ΛΑΚΗΣ: Τα τσιντσιλά

ΣΠΥΡΟΣ: ...πιο πολύ από ό,τι πρέπει»

ΛΑΚΗΣ: Τα τσιντσιλά για να κάνουν βιζόν

ΣΠΥΡΟΣ: Έτσι είναι, πρέπει να ζήσει και η βιομηχανία

ΡΕΝΑ: (δείχνει προς ένα μικρό έπιπλο με ένα ανθοδοχείο) Εδώ ήταν το πιάνο που έπαιζε η Θάλεια τα κάλαντα

ΜΑΙΡΗ: Ωραία δεν είναι τα λουλουδάκια μου;

ΡΕΝΑ: Τι το κάνατε το πιάνο;
ΙΩΑΝΝΑ: Αμάραντοι
ΜΑΙΡΗ: Ήταν παλιό
ΣΠΥΡΟΣ: Είναι ολόκληρη διαδικασία το κούρδισμα
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: (αλλάζει απότομα θέμα) Μαίρη, ο ασβός!
ΜΑΙΡΗ: ο ασβός!
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: ο ασβός!
ΜΑΙΡΗ: τον θυμάσαι τον ασβό;
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: η γυναίκα του Δελαγραμμάτικα
ΜΑΙΡΗ: πέρναγες από δίπλα της στο γραφείο και...
ΙΩΑΝΝΑ: Τι; Βρωμούσε;
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: αν βρωμούσε;;
ΜΑΙΡΗ: όχι αυτή
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: βρωμούσε το βιζόν
ΜΙΛΤΟΣ: αυτή δεν ήταν ένα φεγγάρι με τον Βλάσση, τον δικό μου;
ΜΑΙΡΗ: καλά, αυτή θα κοιτούσε άντρα από γιατρό κι απάνω
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: ναι ναι
ΜΑΙΡΗ: πες γιατρό ή δικηγόρο
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: (για τον Ασβό) έχει τελειώσει Πολυτεχνείο
ΜΑΙΡΗ: Βλάσση θα κοιτούσε αυτή; Που πακετάρει πακέτα;
ΡΕΝΑ: ποιος είναι αυτός;
ΜΙΛΤΟΣ: από τη δουλειά
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: που δεν είναι Έλληνας;
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Μισός Καναδός
ΜΑΙΡΗ: όχι
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: ναι ναι από τη μάνα του το θυμάμαι
ΣΠΥΡΟΣ: (με θαυμασμό) Καναδός ε
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Μπράβο, ο πατέρας του είναι από δω
ΜΙΛΤΟΣ: από Θήβα, Λίμνη Ευβοίας
ΙΩΑΝΝΑ: Εγώ να πω την αμαρτία μου τέτοια ώρα βλέπω Άγγιγμα Ψυχής
ΑΝΝΑ: το 'χει σε επανάληψη
ΛΑΚΗΣ: (για το μπριός) Άμα το βάλεις στο γάλα πώς συμπεριφέρεται Μαίρη;

ΜΑΙΡΗ: Μεγαλώνει

ΣΠΥΡΟΣ: Έχω ένα φίλο που λες, συναντιόμαστε στη σχολή στην Ιπποκράτους και παίζουμε καμιά παρτίδα τα Σάββατα

ΜΑΙΡΗ: (στην Άννα) Άναψε την τηλεόραση είναι ώρα

ΛΑΚΗΣ: χαρτάκι;

ΑΝΝΑ: Τώρα; (ψάχνοντας το τηλεκοντρόλ)

ΣΠΥΡΟΣ: σκάκι σκάκι,

ΛΑΚΗΣ: Α (ανάβει την τηλεόραση)

ΣΠΥΡΟΣ: που τον βλέπω μια μέρα με πατερίτσες και τι μου λέει; Καλά έπαθα σοκ. Ο Βασίλης. Βασίλη τον λένε. Ο Βασίλης. Από το Πάπιγκο είναι αυτός. Και πάντα όπου πάει παίρνει μαζί του και τον Κάλβιν, το σκύλο του. Και βγαίνει που λες μια βόλτα στο βουνό...

ΙΩΑΝΝΑ: Μόνος του;

ΜΑΙΡΗ: (προς όλους) Ξεκινάει σε λίγο

ΣΠΥΡΟΣ: Με τον Κάλβιν σου λέω

ΙΩΑΝΝΑ: ε ρε παιδί μου με τον Κάλβιν ναι αλλά...

ΣΠΥΡΟΣ: ε, ναι, τι;

ΜΑΙΡΗ: (προς όλους, με ενθουσιασμό) Η μέτρηση

ΙΩΑΝΝΑ: με άλλον άνθρωπο εννοώ

ΣΠΥΡΟΣ: Τι; Όχι με άλλον άνθρωπο.

ΛΑΚΗΣ: (κοιτάζοντας την τηλεόραση) Περίμενε, να το!

ΑΝΝΑ: (στον Διονύση) Έλα σήκω (παίρνει το τηλεκοντρόλ)

ΡΕΝΑ: Μίλτο πιο κει

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Έλα

ΜΙΛΤΟΣ: Ναι

ΘΑΛΕΙΑ: Φώτα ε

ΙΩΑΝΝΑ: (στην Άννα) Βάλε φωνή βάλε

ΑΝΝΑ: (για το τηλεκοντρόλ) Χάλια είναι

ΜΑΙΡΗ: Έλα γρήγορα

ΑΝΝΑ: (στη Μαίρη) Το κοντρόλ κοίτα δω

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (με αγωνία) Μηδέν μηδέν

ΜΑΙΡΗ: (για το τηλεκοντρόλ) Ιιι δεσ εδώ τη ζαπιέρα

ΟΛΟΙ: 6 5 4 3 2 1 Καλή χρονιά
ΜΑΙΡΗ: Καλή χρονιά
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Καλή χρονιά
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Άντε άντε μπράβο και του χρόνου
ΜΑΙΡΗ: (στην Ιωάννα) Έλα εδώ ομορφιά μου
ΡΕΝΑ: Καλή χρονιά
ΙΩΑΝΝΑ: Χρόνια πολλά άντε
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: (συγκρατημένα ανακουφισμένος) Μια χαρά, έτσι; Επιβιώσαμε
ΜΑΙΡΗ: (αγκαλιάζοντας την Κασσάντρα) Η Ζαππή τώρα
ΑΝΝΑ: Καλή χρονιά
ΜΙΛΤΟΣ: Καλή χρονιά γεροί στις θέσεις μας
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: (γελώντας) Άστη τη Ζαππή θα έχει φτάσει λατινική Αμερική
ΙΩΑΝΝΑ: Ποια είναι η Ζαππή;
ΜΑΙΡΗ: (γελώντας) Με τα δικά μας τα πλοία
ΣΠΥΡΟΣ: Με υγεία
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: (γελώντας) Από κρήτη θα το 'κοψε με κουπί
ΡΕΝΑ: (στο Μίλτο που ανοίγει την εξώπορτα) Πρόσεχε τα λουλούδια
ΜΙΛΤΟΣ: (στη Ρένα) Βγες έξω να δούμε
ΛΑΚΗΣ: Ωραία ε
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Πω πω χαμός
ΣΠΥΡΟΣ: Να 'μαστε καλά (επιστρέφουν μέσα)
ΑΝΝΑ: Έλα να την κόψουμε **τώρα** την πίτα
ΜΑΙΡΗ: Ναι, Γρηγόρη έλα
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Φέρε
ΛΑΚΗΣ: Ανοίγω αυτό το μπουκάλι
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Να το **ανάψουμε** τώρα; ε;
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Μπαγασάκο μου
ΜΙΛΤΟΣ: (φωνάζει) Ρένα
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (στο Μίλτο) Κουβανέζικο πράγμα άπαιχτο
ΡΕΝΑ: (φωνάζει) Στο κελάρι είμαι
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Τέτοια γεύση σου λέω
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Ε μην ανοίξετε άλλο τέτοια ώρα

ΛΑΚΗΣ: Για το καλό είναι
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Τα παιδιά θα φύγουν
ΜΑΙΡΗ: Έλα ελάτε
ΑΝΝΑ: Να κόψουμε την πίτα
ΡΕΝΑ: Ελάτε πίτα
ΙΩΑΝΝΑ: Ηλικιακά θα το πάμε
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (στο Διονύση) Ωχ καήκαμε φάτσα, καήκαμε
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Όχι ηλικιακά
ΜΙΛΤΟΣ: Ηλικιακά από το μικρότερο στο μεγαλύτερο
ΑΝΝΑ: (στο Διονύση) Πάρε το παλτό
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: (για την πίτα) Ανάποδα ανάποδα
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Περίμενε ρε συ Άννα
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Από το μεγαλύτερο...
ΑΝΝΑ: (στο Διονύση) Για να είμαστε έτοιμοι
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: ...στο μικρότερο
ΡΕΝΑ: Ε ναι έτσι πρέπει
ΙΩΑΝΝΑ: (στη Μαίρη) Πρόσεξε τα δάχτυλά σου
ΛΑΚΗΣ: Οι οικοδεσπότες πρώτα, και τα παιδιά,
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: (φορώντας το παλτό, στην Άννα) Έλα ορίστε
ΛΑΚΗΣ: και μετά εμείς
ΜΑΙΡΗ: Ωραία
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (στη Μαίρη) Το χαρτί βγάλε
ΜΑΙΡΗ: (κόβει κομμάτι) Γρηγόρης
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Ο νικητής ο νικητής να πούμε
ΜΑΙΡΗ: (κόβει κομμάτι) Μαίρη εδώ
ΜΙΛΤΟΣ: Ναι να πούμε τι κερδίζει
ΜΑΙΡΗ: (κόβει κομμάτι) Ρένα
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: (στη Ρένα) Πάρε χαρτοπετσετούλα από εδώ
ΜΑΙΡΗ: (κόβει κομμάτι) Μίλτος
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Όχι αυτή
ΡΕΝΑ: Αυτή θέλω
ΜΑΙΡΗ: (κόβει κομμάτι) Άννα

PENA: Την κόκκινη
ΜΙΛΤΟΣ: Δώσε κι εδώ την κόκκινη
ΜΑΙΡΗ: (κόβει κομμάτι) Διονύσης
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Τι κερδίζει
ΜΑΙΡΗ: (κόβει κομμάτι) Κασσάντρα
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Ψάξτε καλά
ΜΑΙΡΗ: (κόβει κομμάτι) Λάκης
ANNA: (στον Διονύση) Να έχει από εδώ κουταλάκια
ΜΑΙΡΗ: (κόβει κομμάτι) Σπύρος
ΣΠΥΡΟΣ: Άστο μου εκεί
ΜΑΙΡΗ: (κόβει κομμάτι) Ιωάννα έλα αγάπη μου
ΙΩANNA: Ευχαριστώ
ΜΑΙΡΗ: (κόβει κομμάτι) Και για το σπίτι
PENA: Το σπίτι;
ΙΩANNA: Και αν κερδίσει το σπίτι ποιος το παίρνει;
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Ε μένει εδώ
ΙΩANNA: (για το περισσευούμενο κομμάτι) Και αυτό ποιανού είναι;
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Ψάξτε καλά
ΣΠΥΡΟΣ: (ψάχνοντας το κομμάτι) Εδώ τίποτα
ANNA: Φύγαμε εμείς
ΜΙΛΤΟΣ: Μήπως το έχει ο Διονύσης;
ΛΑΚΗΣ: (για το περισσευούμενο κομμάτι) Αυτό το κομμάτι ποιανού είναι;
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: (στην Άννα) Κάτσε λίγο
ANNA: Έχουμε δρόμο
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Και τι έγινε;
PENA: (για το περισσευούμενο κομμάτι) Ποιανού είναι αυτό;
ΣΠΥΡΟΣ: Έλα καθίστε λίγο
ΙΩANNA: Για πες τι έγινε με το φίλο σου με το σκύλο
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (για το περισσευούμενο κομμάτι) Μπορεί να είναι σε αυτό
ΜΑΙΡΗ: (για το περισσευούμενο κομμάτι) Άστο αυτό μην το πειράξεις
ΣΠΥΡΟΣ: Τον Βασίλη
ΙΩANNA: Ναι, τι έπαθε, που λες, τον είδες με πατερίτσες;

ΜΙΑΤΟΣ: Ποιον;

PENA: Ένα φίλο του Σπόρου

ΜΑΙΡΗ: (στον Γρηγόρη) Βάλε νεράκι

ΣΠΥΡΟΣ: Ήταν στο Πάπιγκο, στο χωριό του, με το σκύλο του, τον Κάλβιν. Ξημέρωμα τώρα.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: (στην Άννα) Άκου

ΣΠΥΡΟΣ: Αυτός τα ήξερε τα βουνά απέξω κι ανακατωτά, εκεί μεγάλωσε. Και βγήκε για βόλτα με το σκύλο, είναι – πώς το λένε, όχι λαμπραντόρ, το άλλο, golden retriever –, ξημέρωμα. Και είναι, που λες, στο βουνό και αρχίζει το σκυλί να γαβγίζει. Μύρισε την αρκούδα. Γυρίζει κι ο Βασίλης και τη βλέπει, και σε κλάσματα του δευτερολέπτου, αυτή ορμάει στο σκύλο, γιατί ένιωσε απειλή και είχε μωρά. Μωρά αρκουδάκια. Τόσα δα. Ήθελε να προστατεύσει τα μικρά της, και ορμάει στο σκύλο. Και μπαίνει στη μέση ο Βασίλης να σώσει τον Κάλβιν, και γραπώνει το Βασίλη με το στόμα της και με τα χέρια της, και δεν τον αφήνει. Τον δαγκώνει. Ο σκύλος γλιτώνει, φεύγει, και ο Βασίλης μες στόμα της αρκούδας. Και γυρίζει και της μιλάει, έτσι, με ήρεμη φωνή, να νιώσει ότι δεν κινδυνεύει από εκείνον, και της λέει «Γιατί μου το κάνεις αυτό, γιατί; Εγώ αγαπάω τη φύση, πάντα την αγαπούσα και εσένα σε αγαπάω, άφησέ με, σε παρακαλώ. Εγώ εσένα σε αγαπάω». Και ανοίγει το στόμα της η αρκούδα, ανοίγει το στόμα της, και τον αφήνει. Τον αφήνει. Μεσ στα αίματα αλλά τον αφήνει. Τον αφήνει. Και φεύγει μακριά, χάνεται μέσα στο δάσος.

Της μίλησε, γι' αυτό τον άφησε να ζήσει. Τον άφησε να ζήσει. Ολόκληρη αρκούδα. Του χάρισε τη ζωή γιατί της ψιθύρισε. Ολόκληρη αρκούδα. Ολόκληρη αρκούδα τον είχε στο στόμα της και τον άφησε να ζήσει. Ολόκληρη αρκούδα. Τον άφησε να ζήσει. Τον άφησε.

ΜΑΙΡΗ: Απίστευτο

ΛΑΚΗΣ: Η μαγεία της φύσης σου λέει

ANNA: Διονύση

ΜΑΙΡΗ: Απίστευτο

ANNA: Θείε μου χαιρετούμε εμείς

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Δες εδώ βιασύνη

ΜΙΑΤΟΣ: Ναι ναι ώρα είναι

ΛΑΚΗΣ: Η μαγεία της φύσης
ANNA: Μαμά μου έλα
ΛΑΚΗΣ: Η πανίδα
PENA: Το παλτό σου Μίλτο
ΛΑΚΗΣ: Συναισθάνθηκε
ΜΑΙΡΗ: Γρηγόρη άναψε την απλικά στο χωλ
PENA: Πάμε κι εμείς
ΙΩANNA: (στη Μαίρη) Θεία μου ευχαριστούμε πολύ
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: (στον Λάκη) Έλα δω έλα δω
ΜΙΛΤΟΣ: Να βγάλουμε μια φωτογραφία;
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Ναι ναι
ΜΑΙΡΗ: Ποιος θα βγάλει;
PENA: Έλα τώρα σε ρυ Μίλτο
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Μην πάρεις τα πράγματα του ξένου κόσμου, Λάκη, πρόσεχε
ΛΑΚΗΣ: Ναι καλέ, δεν ξέρω;
ΜΙΛΤΟΣ: Στηθείτε
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: (στη Ρένα για τον Λάκη) Έχει μαζέψει άσε τι έχουν δει τα μάτια μου
ΜΑΙΡΗ: Ποιος θα μας βγάλει;
ΜΙΛΤΟΣ: Έχω βάλει το χρονόμετρο
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Καλά μιλάμε...
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Το μηχάνημα είναι άπαιχτο
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: (στη Ρένα για τον Λάκη) Είναι αφηρημένος
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (προς την κάμερα) Έλα να το!
ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Το φωτάκι
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Ακίνητοι
ΛΑΚΗΣ: (ενώ ξεκινούν να κινούνται) Άντε άντε μπράβο
ΜΑΙΡΗ: Να τη βάλουμε δίπλα στην περσινή
ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Δε χρειάζεται
ΣΠΥΡΟΣ: Πάμε
ΛΑΚΗΣ: Δε χρειάζεται προχωράμε
ΣΠΥΡΟΣ: Προχωράμε προχωράμε

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: (στο Μίλτο) Το μηχάνημα άπαιχτο έτσι

PENA: Καληνύχτα

ΣΠΥΡΟΣ: Οι ζωντανοί με τους ζωντανούς

ΛΑΚΗΣ: Καλή χρονιά Μαίρη μου

ANNA: (στη Ρένα για την κάμερα) Βάλτο στην τσάντα σου πού είναι η τσάντα σου;

ΜΙΛΤΟΣ: (στο Διονύση) Κόνικα

ΙΩANNA: Φιλάκια πολλά

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Ρένα μου

ΜΙΛΤΟΣ: (στο Διονύση) Είναι μιλάμε η πρώτη

ΜΑΙΡΗ: Ιωάννα μου τα καλύτερα

ΜΙΛΤΟΣ: (στο Διονύση) η πρώτη με τεχνολογία αυτόματης εστίασης

PENA: Μπράβο μπράβο

ANNA: Για ξεκινήστε
(ανοίγει την πόρτα)

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Άνοιξε πρόσεχε

ΜΑΙΡΗ: Ωχ Γρηγόρη

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (στο Μίλτο) Τριανταπεντάρι φιλμ έτσι;

ΜΑΙΡΗ: Γρηγόρη

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Κάτσε ρε συ Μαίρη

ΜΑΙΡΗ: Ε τι κάτσε;

ΙΩANNA: (για το γρύλο που πετάχτηκε μέσα) Ωπ να τη έκατσε στον τοίχο

ΜΑΙΡΗ: Ακρίδα!

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Έλα ρε παιδάκι μου ακρίδα, πού; (αργή ομαδική μετακίνηση προς τον τοίχο)

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: (στη Ρένα) Το νηπιαγωγείο καλά;

PENA: (στη Μαίρη) Γρύλος είναι

ΜΑΙΡΗ: (στην Κασσάντρα) Δεν είναι απλό νηπιαγωγείο

PENA: (στην Κασσάντρα) Μια χαρά

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: (στο Μίλτο) Έχει focus lock ?

ΜΑΙΡΗ: (στο γρύλο) Να τος πήγε στο κάδρο (αργή ομαδική μετακίνηση προς το κάδρο)

ΜΙΛΤΟΣ: (στο Διονύση) Καλά εννοείται

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: (στη Ρένα) Ναι καλέ ξέρω είναι από αυτά τα Ευρωπαϊκά

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: (στο Μίλτο) Πόσο την πήρες;

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: (στη Ρένα) Πάντως ό,τι χρειαστείτε εδώ

ΡΕΝΑ: Σώπα καλέ τι να χρειαστ...

ΜΑΙΡΗ: (στην Κασσάντρα) Ο Λάκης στο δήμο είναι ακόμη ε;

ΜΙΛΤΟΣ: (στο Διονύση) 40.000άρικα

ΙΩΑΝΝΑ: (στο γρύλο) Να τος στο σεκρετέρ (αργή ομαδική μετακίνηση προς το σεκρετέρ)

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: (στη Μαίρη) Ναι ναι πάντα

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: (στο Μίλτο) Πολύ καλά ε

ΜΑΙΡΗ: (για το γρύλο) Γρηγόρη πιάσε τον

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Αφήστε τον δεν πειράζει

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Τι είναι;

ΣΠΥΡΟΣ: Γρύλος

ΑΝΝΑ: (στο Διονύση) Τα κλειδιά

ΣΠΥΡΟΣ: Ε άκακος είναι

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Καληνύχτα

ΑΝΝΑ: Άντε

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Όποτε θέλετε σας περιμένουμε κι εμείς

ΡΕΝΑ: Χρόνια πολλά

ΛΑΚΗΣ: Καλή χρονιά

ΙΩΑΝΝΑ: Χάρηκα πάρα πολύ σας είδα

ΜΑΙΡΗ: Ελπίζω να περάσατε ωραία να μην σας ζαλίσουμε

ΛΑΚΗΣ: Χρόνια πολλά

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Γεια σας

ΑΝΝΑ: Φιλιά

ΜΑΙΡΗ: Προσέχετε ε σιγά σιγά τώρα

ΡΕΝΑ: Καλή χρονιά

ΜΑΙΡΗ: Καλό δρόμο

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ: Bye Bye

ΛΑΚΗΣ: Γεια σου Σπυράν

ΣΠΥΡΟΣ: Άντε καλό βράδυ

(η πόρτα κλείνει)

ΜΑΙΡΗ: Βάλε Γρηγόρη τα κλειδιά

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: (φεύγοντας προς τα μέσα) Στην κοσνόλα είναι, πωπω ωραία ε;

ΜΑΙΡΗ: Πού πας μην πας στο μπάνιο ακόμη

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Τι λες;

ΜΑΙΡΗ: περίμενε έρχομαι (βγαίνει)

ΠΑΥΣΗ

(Στη σκηνή μένει μόνο η Θάλεια σιωπηλή ακίνητη. Ακούγεται το τρίξιμο του γρύλου. Ο Γρηγόρης μπαίνει, αναζητά το γρύλο με το βλέμμα του, τον εντοπίζει αμέσως, τον πιάνει μαλακά στη χούφτα του. Στρέφεται προς το παράθυρο*, το ανοίγει, και απελευθερώνει το γρύλο **τη στιγμή ακριβώς που** η Θάλεια τραβάει το τραπεζομάντηλο στην τραπεζαρία. Τα πάντα γκρεμίζονται στο πάτωμα.

Ο Γρηγόρης παραμένει ακίνητος.

Η Θάλεια ανεβαίνει πάνω στο τραπέζι.

Τα φώτα χαμηλώνουν.)

ΕΠΙΜΕΤΡΟ

ΘΑΛΕΙΑ

Ωχ! Έσπασαν, σπάσανε, νόμιζα ότι μπορούσα να κάνω το μαγικό με το τραπεζομάντηλο που το τραβάς και μένουν όλα πάνω στο τραπέζι, αλλά τελικά δεν το κατάφερα, παλιά το έκανα, αλλά τώρα... κοίταξε εδώ χάος... έχει κολλήσει λίγη γαλοπούλα στο μπουκάλι του μπορντό, σπάσανε, διαλύθηκαν όλα, θρυμματίστηκαν, κομματιάστηκαν, θρύψαλα. Οι γραμμές γύρω από το στόμα μου όταν χαμογελάω, οι γραμμές, γιατί χαμογελάω; γιατί χαίρομαι, ε εδώ ψηλά, ωραία, με χτυπάει και το φως και, - βέβαια - ήρθε η ώρα, Ωδή..., κάτσε να καθαρίσω το λαιμό μου λίγο, έχει μείνει λίγο κρασάκι εδώ, να είδες αυτό έμεινε το ποτήρι, είναι μια ένδειξη ότι είχα ταλέντο στα μαγικά κάποτε, Ωδή..., ξηρό είναι αυτό, Ωδή στις Πρωτοχρονιές, δεν υπάρχει ομορφότερη μέρα του χρόνου, πραγματικά είναι η μέρα της άφεσης, αφήνω, αφήνομαι και όλα κατευχών, περνάει όλη η χρονιά από μπροστά σου και λες «να απέτυχα σε όλα αλλά τι καλά που θα θέσω εκ νέου» θέτω καταθέτω υποθέτω αναθέτω υπερθέτω, λατρεύω να βάζω προθέσεις μπροστά από τις λέξεις, 2000 αιώνας αλλαγή του αιώνα, πόσοι άνθρωποι είναι αυτή τη στιγμή ζωντανοί για να βιώσουν την αλλαγή αυτή του αιώνα, να, το λέω και ανατριχιάζω, δεν αστειεύομαι, και όχι απλά ζωντανοί, πόσοι είναι στην ιδανική, αν μου επιτρέπετε, ηλικία των 30 - 36 όπου μπορούν να βιώσουν με κάθε τους κύτταρο αυτή την αλλαγή, αυτό το πέρασμα; - πέρασμα περνάω κερνάω κέρασμα -έρασμα έρεισμα, το έρεισμα δεν ταιριάζει αλλά έτσι είχα περιέργεια να το πω, είμαι η Θάλεια, μούσα της κωμωδίας, είναι δικό μου αυτό το κομμάτι, μην το φάτε, δε θα μάθω ποτέ με πόσα σίγμα προφέρεται ο Σούμπερτ - υπέροχος καλλιτέχνης, πώς βγαίνει το κερί από το μπουφέ, αν έχουν οι γλάροι δόντια, πόσα χρώματα έχει το Βόρειο Σέλας, μπανάνες και ρούχα και μυρωδιές και καπνοί από τσιγάρα, γεια σου Παπαστράτο μόρτη που κάτω στα λεμονάδικα φουμάρουμε τα ξεχασμένα, και παγάκια στις κοκακόλες, και αγιοβασιληδες σε billboards, και οι προσπάθειες να μην κοπεί το μπισκότο όταν το βουτάς στον καυτό καφέ φίλτρου, και τα προσούλια, και οι σακούλες σουπερμάρκετ, και τα κουδούνια, και τα χρυσόψαρα που ζουν

στις λίμνες, και τα πανηγύρια στους δρόμους με τις εικόνες των αγίων βουτηγμένες στα μέλια των λουκουμάδων, και τα χτυπημένα γόνατά μας που τσούζουνε με το θαλασσινό νερό, και τα τζιτζίκια που κανείς ποτέ δεν κατάλαβε τι σχέση έχουν με τα τζατζίκια και μοιάζουν τόσο πολύ τα ονόματά τους, και τα τινάγματα την ώρα που πέφτουμε για ύπνο για να επιβεβαιώσει το σώμα μας ότι είμαστε ακόμη ζωντανοί, και το σινεμά, αχ ναι, τα σινεμά τα σινεμά τα σινεμά τα σινεμά, οι αίθουσες κινηματογράφου με όλες αυτές τις ταινίες τους, ταινίες και λιποζάν στα χείλη που τσούζουν από το αλάτι των ποπ κορν, «Ζαν Ντυλμάν» η αγαπημένη μου, φεύγουν χάνονται ξεμακραίνουν θαμπώνουν θολώνουν στον ορίζοντα, και η θάλασσα, και οι τσούχτρες – αγκαλιά μετά τρέχοντας στην κοντινότερη ταβέρνα «το παιδί, αμωνία έχετε αμωνία, το παιδί» και το παιδί να σφίγγει τα δόντια και να μπλέκονται αλάτια δάκρυα και μύξες, ανάσα αναπνέω αναπνοή, και τα φρέσκα αυγά από την ταρατσα, και να με παίρνεις αγκαλιά παρόλο που σε πονάνε τα γόνατά σου, και τα ρυζόγαλα κατακαλόκαιρο στην πιλοτή, και δε θα πω – τώρα σοβαρά μιλάω –δε θα πω ποτέ σε κανέναν, ποια είναι η καλύτερη κρυψώνα στη γειτονιά, ναι καλά, ξέρω, έχουν περάσει χρόνια και χρόνια, γεράσαμε, αλλά εμένα ποτέ κανένας δεν με βρήκε, ποτέ κανένας, δεν το λέω με τίποτα, κι αν έκανα ότι πονούσε το πόδι μου δεν ήταν για κακό, ήταν γιατί μου άρεσε να μου φέρνεις το γάλα στο κρεβάτι, και το κουλούρι που αλήθεια δεν το προτιμούσα κρατσανιστό παρά μαλακό και ζεστό, και εκείνο το κοριτσάκι στο κολυμβητήριο που μου είπε «βγάλε τα αυτιά σου από το σκουφάκι γιατί δεν μπορώ να σε ακούσω» κι εγώ τα έβγαλα, τρομάζω με τις άδειες ποσίνες τη νύχτα, κάπως αισθάνομαι ότι με ελκύουν να πέσω μέσα τους, κάπως λέγεται αυτό, όχι αλήθεια υπάρχει μια επιστημονική ορολογία για αυτή τη διάθεση, αλλά μια άδεια ποσίνα μεσημέρι ντάλα ήλιος γρανίτα, ε τότε συζητάμε για άλλο πράγμα, εγώ θυμάμαι πορτοκάλια και εσύ θυμάσαι σκόνη, εγώ θυμάμαι το φως της φλόγας και εσύ θυμάσαι καπνό, εγώ θυμάμαι ιτιές και εσύ θυμάσαι σκνίπες, και θυμάμαι και το ήχο των κλειδιών όταν πέφτουν άξαφνα στο πάτωμα, και θυμάμαι και την άμμο να καίει, να τσουρουφλάει τις πατούσες μέχρι να βρουν σκιά ή νερό, και θυμάμαι και πώς παστώνουμε τις σαρδέλες, και θυμάμαι πώς βγάζουμε αχινούς από τα πόδια,

και θυμάμαι το μουστάκι από γάλα που έφευγε κατευθείαν στο μανίκι, θα ανοίξω το στόμα μου για να εκπνεύσω δυνατά μια στιγμή, σαν να είμαι το σούμπαν την τελευταία μέρα ζωής του, αχ αχ, και εκείνη τη γάτα που μπήκε στις βρύσες του σχολείου και άγχωσε τρομερά η παρουσία της τον διευθυντή, και πώς στο διάολο κρατάμε αυτό το γαμημένο το μολύβι, έτσι ή έτσι όχι έτσι έτσι από την άλλη έτσι, και γίνομαι ένα τεράστιο μολύβι με γόμα στο κεφάλι μου, και σβήνω ό,τι γράφτηκε ποτέ στον πλανήτη, και τα αρκουδάκια της Καστοριάς και τους πάγους και τα δάση και τους ωκεανούς, σβήνω τη χώρα και τα νησιά της και τα καράβια της γιατί κουνάνε πάρα πολύ, και την Ολυμπιακή Αεροπορία γιατί πάντα προσγειώνεται, θέλω να με ακούς με ακούς ακούγομαι άραγε, σβήνω τα αυτιά όλων των ανθρώπων μαζί με τα σκουλαρίκια τους, σβήνω και τα χείλη τους, πάω πιο ψηλά τώρα, σβήνω και τα μυαλά τους που σκέφτονται, κατεβαίνω, σβήνω και τις καρδιές τους που θυμούνται, και κάνω μια παύση πριν σβήσω και τα υπόλοιπα για να δω λίγο τα μάτια τους, δίψασα, τελειώνω, λίγο νερό, δεν έμεινε, τι λες, τι λες, νερό πρωτοχρονιάτικα, νερό στην αλλαγή του αιώνα, α έχει λίγο νεράκι εδώ πέρα, εδώ πέρα, πέρα, πάμε πιο πέρα, παρά πέρα, πέρα από απόψε, πέρα από εδώ, πέρα από εμάς, πέρα από τα δέντρα τα δάση τις καστανιές τις παπαρούνες τις μέλισσες τις πρωτομαγιές, πέρα από τα στεφάνια τα μπαλκόνια τις κηδείες τους καφέδες τους χειρόγραφους επικηδείους, πέρα από πίου μπουμ τα ουρλιαχτά την κίνηση τα τρακαρίσματα στα παλιοσίδερα, πέρα απ' τις βουτιές στο κενό με το Renault, πέρα από δω. Μην το φάτε το κομμάτι μου. Πάμε στις γέφυρες που περνάνε πέρα, απέναντι, παραπέρα. Παπαρούνες.

ΑΥΛΑΙΑ

*Το παράθυρο θα μπορούσε να είναι ένας τοίχος. Με την απελευθέρωση του γρύλου θα μπορούσε να παίζει στον τοίχο video projection. Με το γρύλο. Να πετάει. Παραπέρα.